

ತ್ರಿಷ್ಣನ ಪದು

“... ನಿಮ್ಮನ್ನು ತ್ರಿಷ್ಣನೊಂಬ ಒಬ್ಬನೇ ಹುರುಹನಿಗೆ ಖಾತ್ರ ಕಸ್ತೇಯಂತೆ ಒಟ್ಟಿನಬೀಕೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅತನಿಗೆ ಸಿಳ್ಳಿಯ ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲ” (2 ಕೋಲಿಂಥ 11:2).

ಹಾಡಿಂಗ್ ಯುಸಿವೆಸೆಂಟಿಯ ಮಹಿಳಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಲ್ಲ ಕೆಲವರು, “ದೇವರು ಹೊದಲು ಶುರಜನನ್ನು ಯಾಕೆ ಉಂಟುಮಾಡಿದನೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೋತ್ತೋ? ಅತನು ತನ್ನ ಮೇರು ಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಹೊದಲು ಒರಣಾದ ಕರಡು ಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದನು!” ಎಂದು ಹಾಸ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲಾ ತಮಾಜೆಯನ್ನು ಬದಿಗಿಬ್ಬಿ, ಮಹಿಳೆಯು, ದೇವರ ನಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ನುಂದರವಾದ ಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದಾಗೆ - ದೇವರ ಇಡೀ ಅತ್ಯುಂಟ ನುಂದರವಾದ ಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದಾಗೆ.

ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯ ತನ್ನ ಮದುವೆಯ ದಿನದಂಡಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನುಂದರವಾಗಿ ಎಂದೂ ಇಯವದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮದುವೆಯ ನುಂದಭ್ರದಲ್ಲ ತನ್ನ ಕೃದಯವನ್ನು ಜೀವಿತ ಪನ್ನು ಒಟ್ಟಿನಲು ಬರುವಾಗ ಅವನ ವರುವಿನ ಹೊಳೆಯೆಯ ನೊಂದಯುವನ್ನು ಯಾವ ಹತಿಯು ಮರೆಯುವನು? ಆ ನಮಯದಲ್ಲಿಯ ಆಕೆಯ ಶ್ರೀತಿಯ ವೃದ್ಧಾ ಜ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಅವನ ಸ್ನಾರಣಿಗೆ ಮುನುಕು ಜೀಳಬವರೆಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅವಸಿಗೆ ಮರಣ ಬರುವವರೆಗೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾತ್ವದಂತಿರುವುದು.

“ಪದು” ಎಂಬ ಹಡವು ಮಾಡುವಂತೆ ನಭೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ರಾಜಕ್ಕು ನಮ್ಮೆ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಅಂಥ ಅಕರ್ಷಣಿಯನ್ನು ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊರಹಣಬುವ ನಾಧ್ಯತೆಯಾದವದಿಲ್ಲ. ನಭೆಗಾಗಿರುವ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜಕ್ಕಗಳಲ್ಲ ಅದು ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವರೂಪ ದಶರಕ್ತವಾದದ್ವಾಗಿರುವುದು.

ಈ ಹಡವು ನಭೆಯ ಬಿವರಣೆಯಾಗಿ ಯೋಜಾನನಿಸಿದ ಮಾತ್ರವೇ ಅಂತಹ ಅನುಭವದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಈ ಹಡವನ್ನು ಅಂತಹ ಅಭಿಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ನಭೆಯ ಭೂಲೋಕದ ಮತ್ತು ಹರಲೋಕದ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ (ಕ್ರಿಕಣ 21:2, 9; 22:17). ಹಿಂದ್ರಿಯ, ಹೊಲನು 2 ಕೋಲಿಂಥ 11:2ರಲ್ಲ ಮಾಡಿದಂತೆ, ಯೇಸುವು ಮಾರ್ಕ 2:19ರಲ್ಲ ಯೇಸುವು ನಭೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ ವರುವಿಗೆ ಹೋಳಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಅಂಥ ಅತ್ಯಕ್ಷಮಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಎಫೆನ 5:22-33ರಲ್ಲ ಹೊಲನ ಹೋಳಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ರೋಮಾತ್ಮಕ 7:1-4ರಲ್ಲ ಅವನ ಹೋಳಿಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

ನಭೆಯನ್ನು ತ್ರಿಷ್ಣನ ಪದುವಿನಂತೆ ಯೋಜಿಸುವುದು ನಭೆಯ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥ ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ನಭೆಯು ಏನಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ಅಂತಹ ಅನುಭವ ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ನಭೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣ ತಿಳಿಯಿಬಿಕೆಗಾಗಿ, ಅದನ್ನು ಬಿವಲನಲು ಹಲಿಂದಾತ್ಮನು ಅಂತಹ ಅನುಭವ ಇನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಹಡಗಳನ್ನು, ನಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು, ರಾಜಕ್ಕಗ

ಇನ್ನೂ ನಾವು ತಾಗಿಸೋಡತಕ್ಕದ್ದು.

ನಭೆಗೆ ಅನ್ನಾಯಾಸವಾಗ ಪಥುವಿನ ರೂಪಕವು ಏನನ್ನು ನಾಜಿಸುತ್ತದೆ?

ತ್ರೈಶ್ಲೀತಿತಾತ ನಿಷ್ಠೆ

ಮೊದಲನೆಯದು, “ಪಥು” ಎಂಬ ಮಾತು ನಂಜಗ್ಹಿತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮಧುಮಗಳ ಒಂದು ಒಟ್ಟಂದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ತೀರೆ, ಸಿಷ್ಟೆ ಮತ್ತು ಜಣಿ ತವು ಅಗರ್ಜ್ಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಒಡಂಬಡಿತೆಯಲ್ಲ ಆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಲಂಧದವರು ನಿಜವಾದ ಕ್ರಿಸ್ತಿನಿಂದ ಸುಳ್ಳಿ ಯೇಣವಿನ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳಿ ನುವಾರೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗ್ತಿರುವರೆಂದು ಹೊಲನು ಭಯಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಹಿಂಜಾಮು ವಾಗಿ, ಅವನು ಕೊಲಂಧದವರನ್ನು ದೃಢವಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧಿತೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಲು ನಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬಲವಾದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು: “ಯಾಕಂದರೆ ದೇವರಾಲ್ಯಾಮಂಧ ಜಿಂತೆಯಂದಲೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಿಂತಿನುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂಬ ಒಬ್ಬನೇ ಪುರುಷನಿಗೆ ಶುದ್ಧ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯಂತೆ ಒಷ್ಣಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅತನಿಗೆ ನಿಷ್ಟೆಯ ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲ” (2 ಕ್ರಿಸ್ತಾಯಿತ್ತಾರೆ 11:2). ಪಥುವಿಗೆ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಳಿಯವದನ್ನು ಯೋಜಿಸುವುದು ಅನಾಧ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದುದಲಿಂದ ವಿವಾಹ ನಿಷ್ಟೆಯದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಡೆಗಿರುವ ಕ್ರೀತನ ನಿಷ್ಟೆಯನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಲು ಹೊಲನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು.

ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯರ ನಾಜಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನಿಷ್ಟೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯ ಯಾವುದು ಇರುವುದು? ನಿಮ್ಮಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾದವರು, ಒಬ್ಬರನ್ನೇಬ್ಬಿರು ಬೀಳಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒಂದಾಗಿ ಮರಣವನ್ನು ಎದುಲಿಸುವದನ್ನು ಅಯ್ಯಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಂಡ - ಹೆಂಡತಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಒಬ್ಬರ ಕಡೆಗೆ ಅನ್ನೇಬ್ಬಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶ್ವರೂಪಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭೂತಿಯ ಜೀವತ್ತಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯುತ್ತಿದ್ದು.

ನಭೆಯ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯವು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ನಂಜಗ್ಹಿತೆಯಂದಿರುವುದು. ಅತನೆ ಜನರು ಜಯನಲ, ಅಭವ್ಯಾಧಿನೋಳ್ಳಲು, ಇಲ್ಲವೇ ಜೀವಿಸಲೂ ನಹ ಬೀರಾಗಿ ರುವದಿಲ್ಲ, - ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿರುವದವರು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರಬೇಕು (ಪ್ರತಿಬೇಂದ್ರ 2:10). ಇತರ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ (ಲೂಕ 14:26), ನಾಘನ್ಯಕ್ಕೆ (ಲೂಕ 14:33), ಇಲ್ಲವೇ ನಿಷ್ಟೆಗೆ ಬೀಲೆ ಕೊಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅತನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ನಮ್ಮಣಣಿಗೆ ಬೀಲೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು (ಲೂಕ 14:27).

ಅಧಿತೀಯ ಅನ್ನತೆ

ಎಡನೆಯದು, ನಭೆಯ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪಥುವಾಗಿರುವ ವಿಜಾರವು ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಅನ್ನಯಾಸುವುದು. ನಿಮ್ಮ ತೀರೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ತೀರೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಜನರ ಒಂದು ಗುಂಪು ನಾವಾಗಿರುವೆವು, ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಈ ಒಂದಾಗುಬಿಕೆಯಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನೋಂದಿಗೆ ಒಂದು ಒಡಂಬಡಿತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೆವು. ಹೀಗಿರುವದಲಿಂದ, ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟವಾಗಿರುವೆವು, ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಾಗು ಒಳಪಟ್ಟವಾಗಿರುವನು. ಆದು ಗಂಡ, ಹೆಂಡತ ಹರಣ್ಣರ ಒಳಗೊಂಡಿರುವಂತೆ ಇರುವುದು. ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಶಿರಸ್ಸಿನಂತೆ ನೋಡುವೆವು ಮತ್ತು ಅತನ ಹೆನರನ್ನು ಧಿಲಿಸುವೆವು, ಹಾಗೂ ಅತನು

ಭಾಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೇಹದಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನ ನಭೆಯಿಂದು ಕರೆಯುವನು.

ಮಧುವೆ ಅಂದರೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬಿಲಿಗೂ ಒಂದು ಹೊನ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಪಥುಬಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ನತ್ಯವಾಗಿದೆ, ಯಾಕಂದರೆ ಆಕೆ ಮಧುವೆಯ ಜಿಎವಾದ್ದಿ ಒಪ್ಪಂದದೇಂಬಾಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ, ಆಕೆ ಹೊನ ಹೆನರನ್ನು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಹೆನರನ್ನು ಪಡೆಯಕೊಳ್ಳುವಳಿ. ಹಾಗೆಯೇ, ನಾವು ನಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ಮತ್ತು “ತೀನು ನಭೆಗಳು” ಭಾಗವಾಗುವಾಗ (ರೋಮಾತ್ಮರ 16:16), ತೀನುನೊಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮ ಬರ್ಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಉಕ್ಕಿಬಿರುವ ನೂತನ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರವೇಶಿಸುವೆವು.

ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿ ಒಂದಾಗುವಂತೆ, ದೇವರು ಮಧುವೆಯನ್ನು ಏಜಣಡಿಸಿರುವನು: “ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪುರುಷನು ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೇರಿಕೊಳ್ಳುವನು; ಅವರಿಬ್ಬಿರು ಒಂದೇ ಶಲೀರವಾಗಿರುವರು” (ಆದಿಕಾಂಡ 2:24). ಅದರಂತೆಯೇ, ಮಾಡಣವಿಕೆಯಲ್ಲ, ತೀನುನೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಒಂದಾಗುತ್ತೇವೆ (ರೋಮಾತ್ಮರ 6:3). ಈ ಒಂದಾಗುವಿಕೆಯು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಮಧುವೆಯಲ್ಲ ಅನುಭವಿಸುವ ಏಕತೆಯಿಂದ ಉದಾಹರಿಸಲ್ಪಡುವಷ್ಟು ಆಜವಾದ ದಾಗಿದೆ: “ಹಾಗೆಯೇ ಪುರುಷರು ನಹ ಸ್ವಂತ ಶಲೀರವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಹಂಗಿನವರಾಗಿದ್ದಾರೆ . . . ಯಾವ ದೇಹಕ್ಕೆ ನಾವು ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದೇವೋ ನಭೆಯಿಂಬ ಆ ದೇಹವನ್ನು ತೀನುನು ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಣಿಸಿ ನಂರಕ್ಕಿಸುತ್ತಾನಲ್ಲಾ” (ಇಹಿನ 5:28-30).

ಬಬ್ಬು ವೃತ್ತಿಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರಮುಖ ಒಪ್ಪಂದಗಳಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬಿನು ತೀನುನಾಗುವದನ್ನು ಜಟ್ಟಿರೆ, ಮಧುವೆಯಾಗುವುದು ಈಮುಖ್ಯವಾದದ್ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಧುವೆಯ ನಂಬಂಧವು ಅನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣದ್ವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವವನು ಇನ್ನುವಾದ ವೃತ್ತಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು. ಮಧುವೆಯ ಮೊದಲು ಅವನು ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಮಧುವೆಯಲ್ಲ ಅವನು ಎರಡು ಆಗುತ್ತಾನೆ: ಮಧುವೆಯ ಮೊದಲು ಅವನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕ ತಾನೇ ಇದ್ದನು, ಆದರೆ ಮಧುವೆಯಲ್ಲ ಅವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬಿಲಿಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆದೇ ಲೀಟಿಯಲ್ಲ, ನಾವು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನಭೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ, ನಾವು ತೀನುನ ದೇಹವಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಾವಿದ್ದಂತೆ ಇನ್ನು ಇರುವಂಧವರಲ್ಲ; ನಾವು ತೀನರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ತೀನುನೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಬರ್ಕ್ಯಾಗುವದಲಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವ ವೃತ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಅನಮಾನವಲ್ಲದ ನಂಬಿಂಧ

ಮಾರನೆಯದು, ಪಥುವು ಮದಲಂಗನಿಗೆ ಒಂದು ಬಿಶೇಷವಾದ ಮುಂದುವರಿಯವ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಕಾಹಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊಗುತ್ತಾಳೆ. ಪಥು ಮತ್ತು ಮದಲಂಗನಿಗೆ ಅದೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಂಬಂಧವೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯ ನಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಬಿಸ್ತುಲಿನಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ನಮಾಂತರತೆಯಾಂದಿಗೆ ಎಹಿನ 5:22-33ರಲ್ಲ ಹೌಲನು ತೀನುನೊಂದಿಗೆ ನಭೆಗೆ ಇರುವ ಬಂಧನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಂತವು ತೀನು ಮಧುವೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಗೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಹಾತಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಶೂಧಭಿತ ಕೇಳಿತ್ತಿರುತ್ತಿನಿಗೂ ಮತ್ತು ನಭೆಗೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ

ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ನಂಬಂಥದ ಮೇಆರುತ್ತದೆ (ಎಥನ 5:32).

ತನ್ನ ಹೋಆಕೆಯಲ್ಲ, ಹೊಲನು ಪ್ರೇರೇಷಣಯಿಂದ, ಅಧಿನಾಡಿಯ ಹೀಗೆ ಒತ್ತುಡವನ್ನು ಇಡುತ್ತಾನೆ. ತೀಸ್ತನ ವಧುವಾಗಿ, ಸಭೆಯು ತೀಸ್ತನಿಗೆ ತನ್ನ ಶಿರಸ್ಸಿನಂತೆ ಅಧಿನಾಡಾಗುತ್ತದೆ. “ಸ್ತೀಯರೇ, ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಿಗೆ ಹೇಗೆಂದೂ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಗಂಡಂಡಿಲಿಗೆ ಅಧಿನಾಡಾಗಿಲ್ಲ. ತೀಸ್ತನು ಸಭೆಗೆ ತಲೆಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ಗಂಡನು ಹಂಡತಿಗೆ ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತೀಸ್ತನೂ ಸಭೆಯಿಂಬ ದೇಹಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣಾಗಿದ್ದಾನೆ” (ಎಥನ 5:22, 23) ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಹಂಡತಿಯು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಅಧಿನಾಡಾಗುವಂತೆ, ಸಭೆಯು ತೀಸ್ತನ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ನಾಯಕನಂತೆ ನೋಡಿತ್ತದೆ.

“ನಾರ್ಥಾದಿಕಾರಿಯು ಹಲಪ್ರಾಣನಾಗಿದ್ದರೆ, ಹಲಪ್ರಾಣ ಸರಕಾರವು ನಾರ್ಥಾದಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಯಾರೇಂದೂ ಒಬ್ಬು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಭೆಯು ಹಲಪ್ರಾಣ ತೀಸ್ತನಿಗೆ ಅಧಿನಾಡಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಹಲಪ್ರಾಣ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಸಭೆಯು ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯನ್ನು ಜಿನರ ಯಾವುದೇ ಗುಂಪನ್ನು, ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಭಾಬಿಯ ಹೀಗೆ ಯಾವುದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಡೆಲಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಸಭೆಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಶಿರಸ್ಸು, ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ತೀಸ್ತನು ಇರುತ್ತಾನೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಹಿನಲ್ಲಿ ಎಥನ 5:22-33ನ್ನು ನಾನು ಜರ್ಜಿನುವಾಗಲೀಲ್ಲಾ, ಪಜನ 23 ಹಂಡತಿಗೆ ನಂಬಂಧಿಸಿರುವುದು ಆದರೆ ಗಂಡನಿಗಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಪಜನ 25 ಗಂಡನಿಗೆ ನಂಬಂಧಿಸಿರುವುದು ಆದರೆ ಹಂಡತಿಗಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಹಂಡತಿಗಾಗಿರುವ ಹಡಪು “ಅಧಿನಾಡೆ,” ಮತ್ತು ಗಂಡನಾಗಿ ಇರವ ಹಡ “ತಾಗ್ಗ” ಎಂದಿದೆ. ಹೊಲನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಒಳ್ಳೀ ಗಂಡನಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಹಡ್ ಎರಡು ಗುಣಗಳಾಗಿರುವವು: (1) ತೀಸ್ತನು ಸಭೆಯನ್ನು ತೀರ್ಣಿಸಿದಂತೆಯೇ ಗಂಡನು ತನ್ನ ಹಂಡತಿಯನ್ನು ತಾಗ್ಗದೊಂದಿಗೆ ತೀರ್ಣಿಸುವನು, ಮತ್ತು (2) ಅವನು ಆಕೆಗೆ ಉನ್ನತ ಮುಂದು ಆತ್ಮಿಕ ನಾಯಕತ್ವ ಒದಗಿಸಲು ಹುಡುಕುವನು. ಹಾಗೆಯೇ ಹೊಲನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಒಳ್ಳೀ ಹಂಡತಿಯ ಕನಿಷ್ಠ ಹಡ್ ಎರಡು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವಳು: (1) ತನ್ನ ಶಿರಸ್ಸಿನಂತೆ ಆಕೆ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಅಧಿನಾಡಾಗುವಳು, ಮತ್ತು (2) ಸಭೆಯು ತೀಸ್ತನನ್ನು ತೀರ್ಣಿಸುವಂತೆ ಅವನನ್ನು ತೀರ್ಣಿಸುವಳು.

ಆತನ ಸಭೆಯನ್ನು ತುವೇಶಿಸಬೇಕೆ ಹಾಗೂ ಆತನ ಸಭೆಯಾಗಿರುವೇ ಯಾರೂ ತೀಸ್ತನೂಂದಿಗೆ ಯಾವ ಬಾಹ್ಯ ನಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೇ ಏಕೈಕ ವಧು/ವರರ ಅನೆಂಬ್ರಾನ್ಸ್‌ತೆ ಇರಲಾರದು. ಮನುಷ್ಯನ ಹಂಡತಿಯಂತೆ ಅದೇ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬೇರೆ ಇತರ ಮಹಿಳೆಗೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲಂತೇ ಹಾಗೆಯೇ ಬೇರೆ ಇತರ ನಂಭಟನೆಯ ಇಲ್ಲವೇ ನಂಷ್ಟೆಯು - ಎಷ್ಟೂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲವೇ ನೇಮೆಗಾಗಿ ಸಮಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ - ತೀಸ್ತನೂಂದಿಗೆ ವಧು/ವರನ ಅವಕಾಶವು ಕೊಡಲ್ಪಡಲಾರದು.

ಮಿತಿಯಲ್ಲಿಡ ಒಡಗಿಸುವಿಕೆಗಳು

ನಾಲ್ಕನೆಯಿದು, ತೀಸ್ತನ ವಧುವಾಗಿರುವುದು ಅಂದರೆ ತೀಸ್ತನ ಹೋಹಾನನೆ ಮತ್ತು ತೀರ್ಣಿಯ ಒದಗಿಸುವಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವಂಥಿದ್ದು. ಅರಸರ ಅರಸನೂ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯನೂ ಆದಾತನ ವಧುವಿಗೆ ಬರುವ ಆಶಿಷಾದಗಳನ್ನು ಯಾರು ನಂಭ್ರಾಣವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲರು?

శ్రారంభనువదయోందిగే, యీసువు తన్న నభోగారి రక్షణేయస్తు ఒడగిసుత్తానే. హౌలను తీస్తనన్ను “దేహద రక్షకను” ఎందు లుల్లేఖసిదను (ఎఫెన 5:23). అదక్కు తన్న శ్రాంతస్తు కేండువదలంద తన్న నభిగే ఈ జీవచన్న తందను: “... తీస్తను నక నభేయస్తు ప్రీతిసిదంతే మత్తు అదక్కు తన్నస్తు ఒప్పిసికొట్టంతే” (ఎఫెన 5:25). ఇష్టే అల్లదే, యీసువు నభేయస్తు ప్రోటోసిపుత్తానే. “తీస్తను నభేయస్తు ప్రోటోసిపి నంరక్షిసువంతే” (ఎఫెన 5:29). గండను తన్న హేండపియస్తు ప్రోటోసిపి నంరక్షిసబేకేందు హౌలను హేండార్చానే. యీసువు నభేయ హలశుద్ధతేయస్తు కాహాడుత్తానే మత్తు అదక్కు భవిష్యచన్న పడేదుకొట్టుత్తానే: “ఆతను అదస్తు ప్రతిష్టే హడిసువదక్కాగి తన్నస్తు ఒప్పిసికొట్టసు. అదస్తు కళంక సుక్కు ముంతాదచ్ఛేందూ ఇల్లడ క్షోకేయో ఎంబంతే హలశుద్ధచ్చూ నిదోఽంతపురు మహిమేయుళ్ళయ్యా ఆగియచ నభేయన్నాగి తన్నేదులినఱ్ల నిల్లసికొళ్ళబేకేందు వాక్ష్యాపదేళ సకితపాద జలన్నానపస్తు మాడిసి శుద్ధ మాడిదను” (ఎఫెన 5:26, 27).

మక్కలు (మత్తు వయస్సు) సింట్రేల్లాళ మనోహరంజక్తపాద కథేయస్తు అనందిసుత్తారే. కెప్పుదాగి నడిసికొళ్ళల్లప్ప దాసి బాలకియ అంతిమవాగి ఒబ్బ రాజ కుమారస్తు మదువేయాగుపుదు నమ్మస్తు జకితగోజనుత్తదే. కథేయస్తు అదర అంక్యపస్తు దాణ తగేదుకొళ్ళుణ. “ఉఱడ కథేయ” యాపుదాగిత్త? రాజ కుమారన హేండపియాగి సింట్రేల్లాళ జీవన హేగిత్త? జీవితపు ఆకెగాగి హేగే భస్యవాగిత్త! మోదలు బడతనక్కే గులాముతనద తెలనక్కే తప్ప తిఱయల్సుపువదక్కే, మత్తు నిరాలీగి రంధ్రిసికొండిద్దపట, ఈగ నుల భోగాగ జన్ము, బయ్యయెగజన్ము, నహాయచన్ము, మత్తు తన్న నూతన మనే మత్తు జీవపనడల్ల మహిమేయుళ్ల భవిష్యపస్తు కండుకొండళ. రాజకుమారసోంగిన ఆకెయ మదువేయ ఆకెగే నూతన గురుతినువికెయిన్నా, నూతన జీవితపస్తు మత్తు అగణిత ఆనందగళన్నా తందిత.

వధువు తన్న గండన ప్రీతియ జోహాననేయల్ల బరువంతే తీస్తన దేహదేశగే నమ్ము ప్రచేశపు తీస్తన జోహాననే మత్తు ఒడగిసుబికెగళ అధినెతయల్ల నమ్మస్తు తరువుదు.

నపినమానపల్లవ షాగ్గాన

ఐదనేయదు, తీస్తన వధుబినంతే, నభేయ తీస్తను ఆనందిసువ అదే భవిష్యచన్ము అనందిసుపుదు. నభేయ తీస్తను హోగువల్ల హోగుపుదు, తీస్తను స్పీలెకలిసువదన్ము స్పీలెకలిసుపుదు, మత్తు నిక్షేపల్ల తీస్తనోందిగే వాసి సుపుదు.

నభేయోందిగే నంబంధిసి హోన ఒడంబడికెయల్ల “వధు” ఎంబ హదద నిదింశ్చూప లుహయోగుపు ప్రతటనే 21 మత్తు 22రల్ల కండు బరుత్తుమే. యోహానను ఈ పదచన్ము నభేయ స్ఫోవచన్ము అదర అంతి స్థితియోందిగే తూడినలు లుహయోగిసిదను. “హలశుద్ధ ప్పుపింపాద హోన యీరూనలేచు పరలోకదింద దేవర బయిలంద ఇఱదు బరువదన్ము కండెను; అదు తన్న

గండనిగోణ్టర అలంకృతాద మదలగిత్తయంతే శ్యంగాలనల్పుణ్టు” (ప్రకటనే 21:2) ఎందు అవను హొదలు నోడిదను. అనంతర, యోహానను, “బా, యజ్ఞద కులయాదానిగి హండియాగతక్క మదలగిత్తయస్మి నినగే తోలను చేను” (ప్రకటనే 21:9) ఎందు దేవచూతసినద హేళల్పుణ్టు. ఆమీలే అవను ఆక్కనల్ల దోష్ట, ఎత్తరవాద బేష్టక్కే ఒయ్యల్పుణ్టు కాగూ “యీరానలేమెంబ పలశుద్ధ పట్టణపు దేవర తేజస్సుల్చుద్దుగ్గా పరలోకచోళగింద దేవర తడేయంద ఇందు బరువదన్సు ననగే తోలసిదను ...” (ప్రకటనే 21:10, 11). ప్రకటనేయ ఆక్కన మత్త మదలగిత్తయ అమంతుణించే ముక్కువుచా గుత్తదే: ‘‘ఆక్కనూ మదలగిత్తయూ - ‘బా’ అన్నుతూరు. కేళువచను - బా అన్నాప భాయాలించచను బరాల. ఇష్టపుష్టచను జించజలచస్మై క్రయిల్లదే తేందుకొళ్ళాలు” (ప్రకటనే 22:17).

ఆక్కన ప్రకారవాగి, నభేయు భోలోకద స్థితియిల్ల క్రిత్తన ప్రేయసియంతే మత్త పరలోకద స్థితియిల్ల క్రిత్తన హండియంతే కాణల్పుఁజబేంకాగుత్తదే. ఇదు 2 హోలంథి 11:2రల్ల, హోలను నంజగస్సికేయస్మి కులత ప్రబోధనగే హోందికోశ్చత్తదే: “యాకందరే దేవరల్లయంథ జింతెయందలే నాను నిమ్మ బించయదల్ల జింతినుత్తేనె. నిమ్మస్మి క్రిత్తనేంబ ఒబ్బనే పురుణిగే శుద్ధ కన్సేయంతే ఒఫ్ఫినబెలేకందు నిమ్మస్మి ఆతిగి నిశ్చయ మాడిదేనలల్లా.”

నిశ్చయ కాయిద నేరవేయిచికేయ నిజచాద ముదువేయాగిదే. పలశుద్ధ పట్టణవాద, నూతన యీరానలేఖిన దశనవన్సు యోహానను బిచలసిదను. తన్న గండనిగాగి అలంకృతాద మదలగిత్తయంతే అదు కేళగిందు బరువంతే బిచలసిదను: మత్త ఈ దశనవన్సు నభేయు నిశ్చయ గోండద్దలింద మదువేయిల్ల జలసువంతే వ్యాఖ్యానిసిదను. “మదలగిత్త” ఎంబ జడదింద నాంకేతికపాదధ్యలింద నంకేతపు నభేయ స్వభావచన్సు నభేయ భిష్యదోందిగి ఖుళ్గినాశనల్పుణ్టిదే, ఇదు పరలోక పట్టణపు కులమలయాదాతన హండియంతే కేళగిందు బరువంతే జిత్రీకిలనల్పుణ్టిదే.

యీఱుపు తన్న దేహవచన్సు తన్న నభేయస్మి రక్షిసువ వాగ్గానమాడిద్దానె (ఎఫీన 5:23). బీలే నంస్టేయస్మి వాగ్గాన మాడువదాగి హేళయవదిల్ల, ఆతన నభేయ భిష్యపు ప్రకటనేయిల్ల చొదలు మాడిద వాగ్గాన నేరవేయిచికేయంతే మత్త దుష్టన మేలాన జయదంతే జిత్రిసల్పుణ్టిదే. ఆ నిత్యచాద పట్టణవచన్సు నిఱ్పు కుడుకబెలేకందరే పలశుద్ధ బరకగటు అదన్సు ఆతన నభేయిల్ల క్రిత్తనిగి బిశ్వాసనిఱ్పు ముఖాంతర కుడుకలుకే మాగణదశన మాడుత్తుచే.

కెళంకబిల్లద సౌంధయా

ఆరనేయదు, “మదలగిత్త” ఎంబ మాతు సౌందయావచన్సు నూజిసుత్తదే. మదలగిత్తయ లాచణ్యవచన్సు యాపుయా దాణ హోగలారయ. ఆతియ సౌందయా మత్త ఆక్షణణియు గాదె మాతగజాగిరువచ్చ.

“ఆదల్లదే పలశుద్ధ పట్టణవాద యీరానలేము పరలోకదింద దేవర బంధయంద ఇందు బరువదన్సు కండేను: అదు తన్న గండనిగోణ్టర అలంకృత

ಈದ ಮದಲಗಿತ್ಯಂತೆ ಶೃಂಗರಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು” (ತ್ರುಕಂತನೆ 21:2; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು) ಎಂದು ಯೋಹಾನನು ಬರೆದನು. ಯೊಂದಾಯನು ಕರ್ತವ್ಯ ಆಶಿಂವಾದದರ್ಶ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಂತೆ, ಒಂದು ಲುದಾಕರಣೆಯಂತೆ ಮದುಮಗಳ ಆರ್ಥಣಣೆಯನ್ನು ಅವನು ವಿವರಿಸಿದನು: “ನಾನು ಯೆಹೋವನನ್ನು ಪರಮಾನಂದ ಹಡುವೆನು. ನನ್ನ ಆರ್ತಕ್ಕು ನನ್ನದ್ದೇವರಿಂದ ಹಿಗ್ನಿಪಡು; ಪರನು ಬಾಸಿಂಗರಷನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ವಧುವು ತನ್ನನ್ನು ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಆತನು ನನಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಿಂಬ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೊಡಿಸಿ ಧರ್ಮವೆಂಬ ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ತೊಡಿಸಿದ್ದಾನಲ್ಲ” (ಯೊಂದಾಯ 61:10). ಇದಲ್ಲದೆ ದೇವರ ಸಂಜಗನ್ತು ಜನರನ್ನು ಮದುಮಗಳ ಹೊಳೆಯಿಬಿಕೆಗೆ ಹೋಣಿಸಿರುವನು: “... ಯುವತನು ಯುವತಿಯನ್ನು ವರಿಸುವಂತೆ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ನಿನ್ನನ್ನು ವರಿಸುವರು; ಪರನು ಪಂಚಿನನ್ನು ಆಸಂದಿಸುವ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ದೇವರು ನಿನ್ನಿಂಜ ಆಸಂದಿಸುವನು” (ಯೊಂದಾಯ 62:5).

ಮದುವೆಯ ತ್ರೇಸ್ಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಮದುವೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾಗಿ ನಡೆದು ಬರುವವರಿಗೆ ಮದುಮಗನು ಮದುವೆಯ ತ್ರೇಸ್ಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ ಇಯವ ಅಮೇಲಕಾದಲ್ಲಿಯ ಹಂಡಿತಿಯು ಅನೇಕ ದಂಪತೀಗಳಿಂದ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ರಾಧಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಮದುಮಗಳ ನಿಜವಾಗಿಯೂ “ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗಾಗಿ” ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗೆ. ಮದುಮಗನು ಆಕೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ನೋಡುವಾಗ, ಆಕೆಯ ನೋಂದಯುವು ವಟೀನಾಲ್ಕಾಗ್ರಾದಷ್ಟನ್ನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.

ಸಭೆಯು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ಯಾಯ, ನಿರೀಯ ಉಡುತ್ತರ್ವಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧ ತೆಯ ಬಿವಾಹದ ಉಡುಹಿನೋಂದಿಗೆ ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾಗೆ. “ಅದನ್ನು ಕಳಿಂಕ ಸುತ್ತು ಮುಂತಾದದ್ವೇಷಿಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಕಸ್ತಿಕೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಹಲಿಶುದ್ಧವೂ ನಿದೋಽಂಘರೂ ಮಹಿಮೆಯಿಂಳುದ್ದು ಆಗಿರುವ ಸಭೆಯನ್ನಾಗಿ ತನ್ನದುಲಿನನ್ನು ನಿಳ್ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿಂದೂ ವಾಕ್ಯಾಂಶದೇಶ ನಹಿತವಾದ ಜಿಲ ನಾನ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಶುದ್ಧಮಾಡಿನು” (ಎಥಿನ 5:27) ಎಂದು ಹೊಲಿಸು ಬರೆದನು.

ಸಭೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ನೋಂದಯುವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ, ಜಗತ್ತಿನೂ ಅದು ನೋಂದಯುವು ಳುದ್ದಾಗಿರುವುದು. “ಸಿಮ್ಮೆ ಗುಣಾರ್ಥ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ವಹಿಸಿಲ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೆ ಗುಣವು ನಿಮ್ಮೆ ಗೌರವದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ವಹಿಸುವುದು” ಎಂಬ ಮಾತನಂತೆ ಇದು ಇರುವುದು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯದ ಮುಖಾಂತರ ಸಭೆಯು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ನೋಂದಯುವಾಗಿರುವುದು, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದರ ಗೌರವವು ಅದಕ್ಕಿರುವಂತೆ ಇರುವುದು.

ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವದಲಂದ, ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ನಿತ್ಯೇಯಂದಿರುವದಲಂದ, ಸಭೆಯು ಹರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನೋಂದಿಗೆ ಮದುವೆಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ನಾವು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಕಲೆಯಲ್ಲದ ಗುಣದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ದೂರಣೆಯಲ್ಲದ ಆರ್ತನಿಂದ ಆ ವಿಶೇಷವಾದ ದಿನಕಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆವು.

ಮುಕ್ತಾಯ

ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಮದಲಗಿತ್ಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರವಾದದ್ದು ಯಾವುದು ಇದೆ? ನೋಂದಯು, ಶುದ್ಧತೆ, ಮತ್ತು ನಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿತ್ಯೇ ಎಲ್ಲವೂ “ಮದಲಗಿತ್ಯ” ಎಂಬ ಹದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಭೆಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಕೃತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆವು.

ఈ రాజక్షస్తు జలశద్భుతును యాకే ఆయ్యుకోండను ఎంబుదన్ను నోలడు పుదు నులభవాగిదే. ఈ మాతినల్ల, తీస్తునోందిగే నభేయ కాహాడికోణ్ణచె, తీస్తునిగే నభేయ సిష్టేయ, సభేగాగి తీస్తున ఒదగినుబికేగళ, నభేగే తీస్తును కొడువ గురుతినుబికేయ మత్తు నభేగాగిరువ తీస్తున భబిష్యద అవ్వితియ నంబంధవన్ను నాపు నోలడుత్తేచే. ఈ రాజక్షపు త్యైస్తురాగి నమగిరువ అవకాశగళన్ను ఆకాంశైగళన్ను నమ్మి కంగుగళన్ను మత్తు నమ్మి లాభగళన్ను నమ్మి మనస్సిగే తరుత్తుదే. తీస్తున హశ్చదల్ల నభేయ నుందరచాద, మహిమేయుళ్ల స్థాండెందిగే నమ్మి మనస్సుగళన్ను అదు తుంజ తుంబికున్తుదే.

నభేయు తీస్తున చుదలగిత్తియాగిరువాగ, ఆతన నభేయ సదస్య నాగిరువదశ్చే యారు బయలుపరిదిల్ల? తీస్తున చుదలగిత్తియాగిరుత్తుదు ఎంధా భాగ్యచల్లచే! తీస్తున దేశవన్ను త్రచేశినదవరు మత్తు తీస్తున అనుయాయి గళంతే జిఱినదవరు నభేయ సిజవాద స్వభావవన్ను సిష్టయివాగి తిజదచరాగిరువదిల్ల.

బఖ్యను నిమగే బవక్షచాద ఆస్తియున్న జిష్టుకోట్ట అదన్ను నిమ్మ మనస్సిగే బందంతే లుహయోగిసి ఎందు కేంబువనెందు కల్పసిలి. నిఱను అదన్ను స్పీళకలనుబియోఎ? లఱడర్స్ డేజీస్టీన్ హత్తు బిఅయన్ డాలరుగళ లాటలయన్న యారాదరూ పిరస్తులనుపదన్ను నిఱను లూహినబముడోఎ? “హత్తు బిఅయన్ డాలరుగళోఎ? క్షెబుసి, ననగే అదరల్ల ఆస్తియల్లచల్ల” ఎందు కేంబువుడోఎ? లుత్తురపు స్వష్టయాగిదే. నిఱపు హోందికొండ బ్యాయుద బగ్గె నిఱపు బవక్షచాగి అనందగేణుళ్లచ్చిలి.

తన్న నభేయున్న సేలయవదశ్చే మత్తు ఆతన చుదలగిత్తియాగి జిఱి నాపక్కే తీస్తున అముంతిషపు భూలోండ ఎల్లా బష్టయుగళన్ను, అనంద, మహిమేగళ న్యానగళన్ను దాఱి హోగుత్తుదే. ఇళ్ల నిమగే నమ్మిద్దియాగి ఒదగినువ మత్తు హరలోండల్ల నమ్మి ప్రహికేగించలూ మిగిలాద్వంస్తు ఒదగినువ యీఱనుబినోందిగిన నిత్య నంబంధదల్ల త్రచేశినలు అదు నమ్మిన్ను ఆమంతిసుత్తుదే.

“హేత్తును అవలగే - నిమ్మ హాజగళ జలహారవాగువదక్కుగి నిమ్మిల్ల త్రచేయబ్బుదు దేంచర కడేగే తిరుగికొండ యీఱన తీస్తున హేనలన మేం బాట్టిన్ను మాడిసికోణ్ణలి, ఆగ నిఱపు జలశద్భుతున దానవన్ను హోందుబిలి: ... మత్తు కండను రక్షణేయ మాగుదల్లయవచరన్ను దినాలు అవర మండలగ నేలనుత్రిద్దను” (అత్మాస్తులర కృత్యగళ 2:38, 47).

ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಜರ್ಜೆಗಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

1. ಮದಲಗಿತ್ತಿಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಯಾವಿಡಿ ಮಾಡಿ.
2. ಸಭೆಯನ್ನು “ತೀಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಂತೆ” ಯಾವ ಹೊನ್ ಬಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬರಹಗಾರನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖನುತ್ತಾನೆ?
3. ತೀಸ್ತನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕೆಯಿಂದ ಇರುವುದು ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು?
4. ಮದುವೆಯು ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬದಲಾಯನುತ್ತದೆ?
5. ಮದುವೆಯು ನಾವು ಮಾಡುವ ಬಲವಾದ ವರ್ಜನೆ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಲ್ಲ ಎಂದಾಗಿರುವುದೋ?
6. “ಅಧಿನತೆ” ಎಂಬ ಹದದ ಅರ್ಥವೇನು?
7. “ಹಲವೂರಂ ಸರಕಾರವು ನರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯು ಹಲವೂರಂವಾಗಿದ್ದರೆ ನರ್ವಾಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿತ್ತದೆ” ಎಂಬ ಹೇಳತೆಯನ್ನು ಜರ್ಜೆಸಿಲ. ಈ ಹೇಳತೆಯನ್ನು ತೀಸ್ತನಿಗೆ ನಂಬಂಧಿಸಿಲ.
8. ಎಥನೆ 5:22-33ರ ಪ್ರಕಾರ ಗಂಡನು ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರೀತಿನಬೀಕು?
9. ತೀಸ್ತನು ತನ್ನ ಸಭೆಗೆ ಏನನ್ನು ಒದಗಿಸುವನು?
10. ತೀಸ್ತನ ಸಭೆಗೆ ಯಾವ ಲಭಿತ್ಯವಿರುವುದು? ಈ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ವಿವರಿಸಿಲ.
11. ಸಭೆಯನ್ನು “ತೀಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿ”ಯಂತೆ ನೀವು ಯೋಜಿಸುವಾಗ ಯಾವ ಮುಖ್ಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣವು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವುದು?
12. ತೀಸ್ತನು ತನ್ನ ಸಭೆಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ವಾಗ್ಣನ ಮಾಡಿದನೋ? ಬೇರೆ ಇತರ ಸಭೆಗೆ ಅಡನು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ವಾಗ್ಣನ ಮಾಡಿರುವನೋ?

© 2009 Truth for Today